

ת"פ 19604/10/21 - מדינת ישראל נגד ממדוח אבו הויד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

10 פברואר 2022
ת"פ 19604-10-21 מדינת ישראל נ'
אבו הויד(עציר)

בעניין:
המאשימה:
נגד
הנאשם:

מדינת ישראל

ממדוח אבו הויד (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד שרון

הנאשם בהיוועדות חזותית

ב"כ הנאשם, עו"ד מוני בן מוחה

מזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה הם עיקריהן-

ביום 28.09.21 בשעת בוקר נסע המתלון ברכבו בבאר-שבע, הבחין בנאשם שישב על ספסל, עצר לידו וסימן לו להתקרב. הנאשם ניגש לרכבו של המתלון, והמתלון הציע לו הצעה בעלת אופי מיני. הנאשם סירב והמתלון המשיך בנסיעה מטרם בודדים, וחזר ונעצר בסמוך לנאשם. הנאשם ניגש לרכב המתלון ושוחח עם המתלון דרך חלון הנוסע שהיה פתוח. בשלב מסוים הנאשם הכניס את ידו לתוך הרכב ונתלה עליו. המתלון, שנבהל, החל בנסיעה, כשהנאשם תלוי על הרכב מצד הנוסע, נסע במהירות ואף חצה צומת באור אדום. במהלך הנסיעה הנאשם נכנס לרכב והתיישב במושב הנוסע. בשלב מסוים, בהגיעם לצומת, פתח המתלון את דלת הרכב וקרא לעזרה, ואז יצא מהרכב וביקש מאחרים שהיו במקום לעזור לו. הנאשם ניצל את יציאת המתלון ועבר לכסא הנהג, וכשהמתלון ניסה לחזור לרכב, הנאשם נמלט מהמקום כשהוא נוהג ברכב, כשאין בידו והוא מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. כתוצאה ממעשי הנאשם, המתלון נפל על הקרקע ונחבל בידו וברגלו. בשלב מסוים הנאשם נטש את הרכב ונעצר לאחר מכן על ידי המשטרה.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיף 413 ג' סיפא בחוק העונשין התשל"ז - 1977 ובעבירה של נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10(א) בפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961.

3. במסגרת הסדר הטיעון, המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי, חודשיים פסילת רישיון נהיגה בפועל, ופסילה על תנאי.

4. ב"כ המאשימה הסבירה שהסדר הטיעון גובש לאחר הליך גישור, והוא מתחשב בנסיבות המיוחדות של המקרה כפי שתוארו בכתב האישום המתוקן. וצינה שעבירת השבל"ר כאן היא ברף הנמוך. ועתה לאמץ את הסדר הטיעון.

ב"כ הנאשם הצטרף לדברי ב"כ המאשימה. ציין שהנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה וממילא הוא לא מחזיק ברישיון נהיגה, וביקש שהפסילה תימנה מיום שחרורו מהמאסר בלא צורך בהפקדת רישיון.

הנאשם הודה לבית המשפט.

5. בהתחשב בהשתלשלות העניינים המתוארת בכתב האישום; בכך שלא הנאשם הוא שיזם את האינטראקציה הראשונית עם המתלונן; בהתנהגות המתלונן שתרמה להתפתחות האירוע; בסכנה שהמתלונן העמיד את הנאשם באופן נהיגתו; בעבירות שהנאשם הורשע; ובהודאת הנאשם, שחסכה מהמתלונן את הצורך להיחשף בבית המשפט ולהעיד, וחסכה זמן שיפוט; העונש שהצדדים ממליצים עליו סביר ויש לאמצו.

6. אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת רכוש או אלימות שהיא פשע.

ג. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך חודשיים. תקופת הפסילה תימנה מיום שחרור הנאשם מהמאסר.

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך חודשיים, על תנאי, למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ט' אדר א'
תשפ"ב, 10/02/2022 במעמד
הנוכחים.
אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה

